

Väited ja peamised argumendid

2005. aasta septembris esitati komisjonile kaebus seoses „31. detsembri 2004. aasta seisuga Portugali territooriumil mitte asuvate varade maksualase korrigeerimise erikorra” — mis on heaks kiidetud 29. juuli 2005. aasta seadusega nr 39-A/2005 — teatud sätete vastuoluga ühenduse õigusnormide ja Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) lepinguga.

Maksualase korrigeerimise erikorrast tuleneb, et maksukohustuslased pidid nimetatud korrigeerimise raames tasuma 5 % määraga samaväärse summa maksualase korrigeerimise deklaratsioonis märgitud varade väärtuselt ja et juhul, kui kogu või osa varast oli Portugali riigi võlakirjad, vähendati nimetatud määra nende võlakirjade osas poole võrra; seda määra vähendati ka muude varade suhtes, mille väärtus reinvesteeriti Portugali riigi võlakirjadesse kuni maksualase korrigeerimise deklaratsiooni esitamise kuupäevani.

Komisjon leiab, et maksualase korrigeerimise erikord annab eelise osas, mis puudutab varade repatrieerimist ja investeerimist Portugali riigi võlakirjadesse, mis seisneb vähendatud määra kohaldamises varade suhtes, mis koosnevad Portugali riigi võlakirjadest või vara väärtusest, mis reinvesteeritakse nimetatud võlakirjadesse. See tähendab, et pärsitakse seda korda kasutatavate isikute tahet hoida oma korrigeeritud varasid muul kujul kui Portugali riigi võlakirjad.

Euroopa Ühenduste Kohus on juba leidnud, et siseriiklikud maksuõigusnormid, mis võivad pärsida maksukohustuslase tahet investeerida teistes liikmesriikides, kujutavad endast kapitali vaba liikumise piirangut EÜ artikli 56 tähenduses.

Käesolevas asjas leiab komisjon — olgugi et ta ei vaidlusta asjaolu, et riigi võlakirju võib kohelda soodsamalt –, et madalam maksumäär, mida kohaldatakse üksnes korrigeeritud varade suhtes, milleks on Portugali riigi võlakirjad, kujutab endast kapitali liikumise diskrimineerivat piirangut, mis on keelatud EÜ artikliga 56 ja mida ei saa õigustada EÜ artikli 58 lõike 1 alusel.

Euroopa Majanduspiirkonnalepingu sätted, mis käsitlevad kapitali liikumist, on identsed EÜ asutamislepingu vastavate sätetega. Seega asjaolu, et pärsitakse isikute, kes võivad kasutada maksualase korrigeerimise erikorda, tahet omada sellist vara Norras, Liechtensteinis või Islandil, kujutab endast samuti kapitali vaba liikumise piirangut, mis on keelatud EMP lepingu artikliga 40.

15. jaanuaril 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik**(Kohtuasi C-22/09)**

(2009/C 82/24)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Schima ja L. de Schietere de Lophem)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta ⁽¹⁾ ülevõtmiseks või igal juhul ei ole neist komisjonile teatanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2002/91/EÜ ülevõtmise tähtaeg oli 4. jaanuar 2006. Kostja ei ole käesoleva hagi esitamise kuupäevaks veel direktiivi ülevõtmiseks vajalikke meetmeid vastu võtnud või vähemalt ei ole neist meetmetest komisjonile teatanud.

⁽¹⁾ EÜT 2003, L 1, lk 65; ELT eriväljaanne 12/02, lk 168.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Fővárosi Bíróság (Ungari Vabariik) 19. jaanuaril 2009 — Sió-Eckes Kft. versus Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Kohtuasi C-25/09)

(2009/C 82/25)

*Kohtumenetluse keel: ungari***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Fővárosi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Sió-Eckes Kft.

Vastustaja: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Prantsuse Vabariigi 21. jaanuaril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 4. detsembri 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-284/08: People's Mojahedin Organization of Iran versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu määruse (EÜ) nr 2201/96 ⁽¹⁾ artikli 2 lõiget 1 võib tõlgendada nii, et tootmistoetuste süsteemi kohaldatakse I lisa alusel lisaks CN-koodi ex 2008 70 61 alla kuuluvatele virsikutele siirupis ja/või omas mahlas ka ülejäänutele selles lisas loetletud CN-koodide alla kuuluvatele toodetele (ex 2008 70 69 jne)?
2. Kas töötleja, kes toodab CN-koodi ex 2008 70 92 alla kuuluvaid tooteid, vastab kõnealuse määruse sätetele?
3. Kas komisjoni määruse (EÜ) nr 1535/2003 ⁽²⁾ artikli 2 punkti 1 võib tõlgendada nii, et CN-koodidega ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94 ja ex 2008 70 99 tähistatud tooted on selle määruse tähenduses valmistooded?
4. Kuivõrd, olenevalt eelmistele küsimustele antud vastustest, valmistoodeteks võib pidada ainult komisjoni määruse (EMÜ) nr 2320/89 ⁽³⁾ artiklis 3 nimetatud virsikuid, siis miks on eespool nimetatud õigusnormidesse võetud teiste toodete CN-koodid?
5. Kas eespool nimetatud määruste alusel võib pidada valmistoodeteks virsikute töötlemise eri järkudes saadavaid teatud tooteid, mida saab ka eraldi turustada (nt viljaliha)?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määrus (EÜ) nr 2201/96 töödeldud puu- ja köögiviljasaaduste turu ühise korralduse kohta (EÜT L 297, lk 29; ELT eriväljaanne 3/20, lk 83).

⁽²⁾ Komisjoni 29. augusti 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1535/2003, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 2201/96 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljatoodete toetuskavaga (ELT L 218, lk 14; ELT eriväljaanne 3/39, lk 555).

⁽³⁾ Komisjoni 28. juuli 1989. aasta määrus (EMÜ) nr 2320/89 tootmistootuskavakõlblike siirupis ja omas mahlas säilitatavate virsikute kvaliteedi miinimumnõuete kohta (EÜT L 220, lk 54; ELT eriväljaanne 3/09, lk 136).

Pooled

Apellant: Prantsuse Vabariik (esindajad: E. Belliard, G. de Bergues, A.-L. During)

Teised menetluspooled: People's Mojahedin Organization of Iran, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 4. detsembri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-284/08: People's Mojahedin Organization of Iran vs. Euroopa Liidu Nõukogu;
- teha ise käesolevas vaidluses lõplik otsus, jättes People's Mojahedin Organization of Iran'i hagi rahuldamata, või saata kohtuasi tagasi Esimese Astme Kohtusse.

Väited ja peamised argumendid

Prantsuse valitsus leiab, et vaidlusalune kohtuotsus tuleb tühistada esiteks seetõttu, et Esimese Astme Kohus rikkus õigusnormi, kui sedastas, et nõukogu võttis otsuse 2008/583/EÜ ⁽¹⁾ vastu People's Mojahedin Organization of Irani kaitseõigust rikkudes, ega arvestanud selle otsuse tegemise erilisi asjaolusid; teiseks, kuna Esimese Astme Kohus rikkus õigusnormi, kui leidis, et Prantsusmaal People's Mojahedin Organization of Iran'i eeldatavate liikmete osas algatatud kohtulik uurimine ei ole otsus vastavalt 27. detsembri 2001. aasta ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta (EÜT L 344, lk 93) artikli 1 lõikele 4; lõpuks, kuna Esimese Astme Kohus rikkus õigusnormi, kui sedastas, et selle tagajärjel, et nõukogu keeldus talle edastamast kolmest dokumendist, mille Prantsuse ametiasutused saatsid nõukogule, et paluda People's Mojahedin Organization of Iran'i kandmist otsusega 2008/583/EÜ kehtestatud loetelusse, ja mille nõukogu edastas Esimese Astme Kohtule vastusena menetlustoiminguid käsitlevale 26. septembri 2008. aasta määrusele, ühe dokumendi punkti 3 alapunkti a, ei olnud Esimese Astme Kohtul võimalik